

Перед зорями в люту непогоду  
Розігралася душа молодецька.  
Імив за керму та й чухнув на воду,  
На буйне море, гей, кров молодецька.  
А море бистре, гей, носить собою,  
Кипить і б'ється, аж страх ся здуває,  
Волня на волню зводиться горою,  
Пре сила силу, плавця затопляє.